

הכל יודוך

הכל ישבחוך

אין קדוש כהשם

מסד

לעם ישראל

מאמא

תוכן הענינים

- 3.....הקרמה / אמא, יקרה וצדיקה.....
- 5.....מה הוא התקשור בתמיכה כשיטת F. C.....
- 6.....פגישה א'.....
התקופה הקשה . / כיצד להנצל.
- 7.....פגישה ב'.....
השם רואה משמים את כל פעולותינו. / תפילה - תהילים - חסד. / אחדות, תחת
דגל השם. / הגולה והתפילה.
- 8.....פגישה ג'.....
קבלת פני משיח בבגדי שבת וכלי פחד. / לזרוק את ה"עולם - הזה" /
התפילה והתקבלת.
- 10.....פגישה ד'.....
יסורים של אהבה. / בלכול במדינה, בלכול בראש ובלכול. / הירושה - תהילים /
ההשגחה והפילה / לארגן "קבוצות תהילים" בכל העולם / תפילה, תהילים יציל את
העולם בשעותיו הקשות / לא לפחד ! ללחום !
- 12.....פגישה ה'.....
הזכות של ההורים שיש להם ילדים צדיקים. / הפילה בציצית ציצור. / תיקון לצדיק
שירד מן הדרך וחזר לתקן. / מה יהיה כש"האמת" תיפול עלינו. / קרבן וסג תפילה
/ אתה סוכל - כי הנשמה שלך חייבת תורה. / בריאות וחסד קשורים זה בזה.
יציאת התפילה.
- 15.....פגישה ו'.....
מהו הגוף שכלה והולך. / כיצד להתייחס כשכורתים את הרגלים. /
הגדה וצמילות חפחה.
- 16.....פגישה ז'.....
החסד באירגון "קבוצות תהילים" ישמור עליך ועל משפחתך. / היופי שבלבוש צנוע
וכיסוי ראש. / הנאה מ"החיים הדמיוניים". / לא לשכוח את היחוס המשפחתי
כביאת משיח. / בקשת מחילה בין הבת לאמא.
- 19.....פגישה ח.....
כשלוך ותיקון בחינוך הילדים. / אהבת השם - לאהוב את "הבית היהודי", את
המצוות. / אהבת השם, פנימית וחיצונית - כיצד עוברים על זה.

- 20.....פנישה ט'.....
הבכי מגיע לכסא הכבוד. / החיים אינם "נופש". / ככל שמתקדמים צריך עדיין
"לכבוש את הקושי והנסיון הבא". / "קבוצות תהילים" ככל קהילות ישראל בכל
העולם. / תפילה עמוקה יותר, לדבר עם השם, לככות כמו ילד קטן.
- 21.....פנישה י'.....
גשמים אין כי אין לנו ככי אמיתי. / אין אפשרות לברוח מ"סוף כל האדם" על כל
השלוכותיו. / צריכים להיות מוכנים למצבים הקשים - "קבוצות התהילים". /
"חיים של שקר". / זהירות וזרזות במצוות שהאשה חייבת בהם. / לזכות לבנים
ובנות. / הבטחה להשם שהילד יהיה צדיק ויתחנך בדרך הנכונה. / ברכת הסכתא
לנכד "עיניים שרואות אמת, לב שמקבל אמת, שכל שמעבד הכל. / "שמחה" הוא
הסוד לנצח בזמנים הקשים של ימות המשיח הקרבים. / "תהילים" הם "שירי
אהבה" להשם. / שמחה
- 26.....פנישה י"א.....
אין זמן צריך לזוז. / המצב עכשיו כמו חייל הנלחם בתנאים הקשים ביותר. / מה
הוא הנשק - תהילים
- 27.....פנישה י"ב.....
לפרסם את המסר. / להתפלל בקברי צדיקים. / הקשיים זה יצר הרע. / לא ליפול
באמונה. / זה האדם נשמה גדולה וגוף.
- 28.....פנישה י"ג.....
לעשות דין וחשבון בעקבות אסון. / כנסי התעוררות. / המלחמה לעורר הלב
המכוסה בחושך כבד.
- 28.....פנישה י"ד.....
לעזוב את העולם הזה עם זכויות לעולם הבא. / להתכונן בתהילים - הסוף קרוב. /
השקר של העולם הזה ילך ויתגלה כאחזת עינים. / ברכה לשנה טובה.
- 29.....פנישה ט"ו.....
אין מה לככות על הגוף. / מה יהיה עם אלה שאינם מבינים. / כסלו יהיה חודש של
מלחמה. / להתפלל על הכלל. / אחרת פירש. / אחדות תפילה מצוות וחסד.
/ נלחמים על כל נשמה. / פלחמת העולם - אמונות.
- 31.....יתגדל ויתקדש / הכל יודוך.....

הקדמה

**אמא, אמא היקרה והצדיקה
אשה צדיקה, ויראת שמים.**

דרך ארוכה עברה אמא בחייה, מתימן הרחוקה לארץ-ישראל. שם בתימן חיו היהודים חיים פשוטים, ועולמם סובב סביב התורה הקדושה וכל חייהם מלאים מצוות ומעשים טובים. למרות שהנשים בתימן לא למדו קריא וכתוב, לא מנע הדבר מהאמהות הצדיקות למסור לילדיהם את ערכי היהדות שנשמרו בדקדנות רבה בקהילת תימן.

האם, שהיתה תמיד בבית, היתה העמוד המרכזי, שממנו ספגו הילדים את אהבת השם ואת הבטחון בחיים התורניים. הנשים תמיד עסוקות-היו-ביחד בכל עבודות הבית המגוונות, ידיהן מלאות עבודה ושפתותיהן דברי שירות ותשבחות להשם. הידיים היו למטה מקרצפות, משפשות, אך הנשמה היתה למעלה מתענגת עם הקב"ה. כך בכל עבודות הבית, הכביסה, הבישול ובטיפול הילדים, תמיד שם השם בפיהן, כך זה היה "שם". אמא מספרת: "פעם בארץ רחוקה, ארץ שלי היו יהודים מתוקים ותמימים".

אך בחסדי השם יתברך! הממהר את עמו לגאול, ומקבץ נדחיו מכל קצוות תבל אל ארצו, ארץ הגעגועים, ארץ ישראל. מוצאת את עצמה אמא, בתוך בני קהילת תימן, מקפלת את העבר המפואר ביהדותו, ואורות הכל על גב החמור המדברי. ופניקה, כפני כולם, נשואות אל העתיד, ובלבה תקוה, כי הנה ממשמשת ובאה כבר הגאולה, לה היא מצפה.

המפגש עם ארץ החלומות עם ארץ הקדוש מצא את קהילת תימן בלתי מוכנה, החלוצים שלטו בכל, הקליטה של העולים החדשים היתה בשיטת האינטגרציה שגרמה מיד עם בואם של בני תימן לארץ לפיזורם ברחבי הארץ, מנהגיהם פוזרו אף הם, והעדה כולה נשארה כצאן ללא רועה.

חסרי ביטחון ועקורי שורשים מבקשים היהודים את קירבת ה' אך תרבות המערב - תרבות הגויים, ומושגים זרים ליהדות, חודרים דרך הילדים ודרך מכשירי התקשורת והרחוב האנטגרלי, אמא מוצאת את עצמה בתוך בית שכל-כך זר למה שהיה לה בתימן, השליטה בערכים מתערערת והילדים נפוצים לכל עבר, ברוחות הזמן.

אמא שתקה ... כל השנים דברה מעט, והמעט הזה היה מסונן ומבוקר, רק מה שצריך, שלא לפגוע, שלא לדבר "לשון הרע", לשמור על קדושת הפה, לשמור על צניעותה של כבודה בת מלך פנימה.

אבל אמא בלבה התפללה והרבתה לדבר עם השם, ולבקש רחמים, ולקוות, במוחה עוברים וחולפים מראות מן העבר, והיא מקווה לטוב. והדמעות הרבות שירדו מעיניה, לא נשרו לחינם, הן גלגל חוזר בעולם.

עברו שנים, הילדים גדלו ונישאו, ואף היא, כאיוב, נחלתה במחלות קשות, ומכאובים ויסורים קשים הפוגעים בכל גופה ובפרט בראש, בלב וברגליים. במהלך הטיפולים והניתוחים מאבדת אמא את תפקוד-המוח-המלא. וכן אמא עוברת סדרה של טיפולים ברגליה שבסופן נכרות הן - הסבל היה רב והכאבים חזקים למרות הכאבים והיסורים, אמא לא התלוננה, וכך תמיד היתה אומרת "ברוך השם, אני לא מתלוננת".

דוקא במצב כל-כך אבוד וחסר תקוה מבחינה פיזית שאמא נראית כמו שבר כלי וידי קצרות מלהושיע, דווקא אז אחרי שנים של שתיקה, דוקא אז מתחילה אמא להאיר לנו את החשיכה ע"י תקשור (יוסבר בהמשך עקרונותיו). אחרי שנים של שתיקה לשמוע את אמא אומרת אני אוהבת, אני מבקשת מחילה, לשמוע את אמא אומרת נכשלתי בחינוך, הדמעות יורדות, והלב נפתח לשמוע, מה יש עוד לאמא לומר, ואמא מדברת, ואמא מחזקת, ואמא מעודדת ותומכת, ואמא מחבקת אותי בנשמה חזק חזק, אני לא לבד, אמא אתי, אני לא לבד.

אמא, שנראית עתה כל-כך חסרת אונים מבחינה גופנית כמו תינוק תלוי בסובבים, אמא השותקת, שאינה מפחידה איש, פותחת בשיחה ע"י תקשור, ומעבירה מסרים למשפחה, ולעם ישראל.

אמא מבקשת, לפתוח קבוצות תהילים, להצלת עם ישראל. היא אמרה וזעקה - אחרות! התחננה, קראו תהילים! ולא נחה ולא שקטה, ולא נתנה מקום לברוח, על כל שאלה, על כל קושי ענתה תשובה אחת - תהילים! זה הכח, תהילים, המגן המציל והמאחד תחת דגל ה'.

שמעתי, ונסיתי בדרכים שונות, אבל הקשיים היו מרובים, כמעט אמרתי נואש, אבל אמא דוחפת ומדרבנת וזועקת - "אחרות תחת דגל השם".

לבסוף בסיעתא דשמיא מתחילה להתגבש דרך, אשר תחילתה ברחבי העיר אח"כ ברחבי הארץ ובהמשך בעולם כולו, קבוצות נשים מתכנסות יחדיו פעם בשבוע (יש קבוצות המתכנסות יום יום) מדבקות את נשמתן זו בזו ועם אבינו מלכנו, ומסיימות ביחד את ספר התהילים המחולק.

במשך ארבע שנות חיייה האחרונות, אמא דוחפת, מעודדת, מחזקת ומעבירה מסרים לעם ישראל. אני הכינור שעל מתריו אמא פורטת, מרעידה את ליבי, ומעוררת אותי להשמיע את הקול, קול בדממה נשמע מנעי קולך מבכי כי יש שכר לפעולתך.

חשה אני, אמא יקרה, ששירי הערגה ששרת להשם בימי נעורייך, ליד הנהר בתימן הרחוקה והתפילות להשם בציון להחזיר עטרה ליושנה מניבות את הפירות. והנה אני פה, במציאות החדשה, ושוב נפגשות הנשים היקרות יחדיו, נפגשות ושרות ובכות, שירות ותשבחות מתוך ספרו של דוד המלך, ומתעלות מעל כל החושך שמסביב, ומאירות... ומאירות... ומתעוררות.

מה הוא התקשור

בשיטת F. C. תקשור בתמיכה

חוברת זו הינה אסיפת תקשורים בשיטת f.C.

התקשורת בתמיכה נתגלתה בשנים האחרונות ע"י אנשי מקצוע אשר חפשו דרך ליצירת קשר קומוניקטיבי (חברתי) עם אנשים הפגועים במוחם, השיטה נתגלתה במקרה, והתפתחה לשיטת קשר ממשית, המאפשרת שילובם של האוטיסט והפגועים במהלכי-חיים-חברתיים שקודם לכן היו בלתי אפשריים עבורם.

להפתעת הכל התחילו פגועי-המח להעביר מסרים, בעלי כוח השפעה רב, שמטרתם חיזוק באמונה בבורא עולם, ובמציאותו של העולם הבא - שכר ועונש. וכמו כן מקישים הם על המחשב או על לוח האותיות ומעבירים מסר לעם ישראל שהוא דברי התעוררות והכנה לעתיד.

רבנים מצאו בהם דברי חיזוק ועודדו, ולכן הורו לנו לפרסם את התקשורים, תוך הדגש, שבכל הקשור למוסר וחיזוק בעבודת השם, יש לקחת את דבריהם ברצינות רבה ולחזור בתשובה.

לדברי הפגועים במוחם, כך עולה מהתקשורים, דוקא המציאות של מוחם הפגוע היא מאפשרת להם לראות מעבר לנורמאליים, אך ללא תפקוד תקין של המוח נמנעת השליטה בכלי הדיבור והדברים נשארים עצורים בתוכם.

השיטה של התיקשור ב f.C. מתבצעת ע"י מתקשר מקצועי אשר באמצעות מיומנתו המיוחדת "בתקשור התמיכה", מעביר את דבריו של הפגוע-מוח מן הכוח אל הפועל, והדברים עדין סתומים ובלתי מובנים לאנשים קרוצי חומר כמונו.

לסיכום: כל המעוניין להעמיק ידע בנושא הנ"ל יש הרבה פרוט, בספר "גליה" ובספר "נפשי יודעת מאד", וכן בחוברת "כל דממה דקה" וכן מחקרים מדעים רבים בנושא.

חוברת זו מודפסת ומופצת
על פי בקשתה של אמא
ועל דעת הרבנים שלישי"א.

*** פגישה 8 ***

התקופה הקשה כיצד להינצל?

מסר מאמא:

בתי החמודה אני רוצה להגיד לך, כן כי את בת מלכים. יש לנו צדיקים גדולים, במשפחה ואת בתי מצילה את המשפחה כולה, כן בשמים אומרים ברוך השם, ישתבח שמו שהציל ה' את המשפחה לפני הישועה.

בתי, את נשמה של סבתא שלי, צדיקה (ז"ל). ובתי זה חסד גדול מאוד בשבילי שהמוח לא-כל-כך מתפקד כי בקרוב יהיו זמנים קשים לכולם, ואת יודעת כמה שאני פחדנית לא הייתי יכולה לעמוד בזה, אבל בתי היקרה לא לפחד כי השם יציל הצדיקים, כמה בסוף יהיו צדיקים? - זה לא ידוע.

כן, הרגל כואבת, התחלה של הסוף, כמו בעם ישראל גם הרגל חולה וגם הלב וגם הראש, וזה גם מעל הכל התחלה של הסוף, אבל אין באמת סוף, לא לעם ישראל. יהיו בעיות רבות לעם ישראל, אתם [את ובעלך], צריכים לעבוד כיד אחת.

ש: (חברה של הבת) במה אני יכולה לעזור לבתך?

ת: כן, י' את נשמה מתוקה אין הרבה יהודים מתוקים בעולם שלנו, פעם בארץ רחוקה, ארץ שלי, היו יהודים מתוקים ותמימים. אבל פה הרגו את הכל. כן, תהיי חברה זה מספיק.

ש: אפשר ללמוד ממך איך להיות יהודים טובים?

ת: לא כדאי ללמוד ממני... איך יצאו הילדים שלי... רק את בתי, הצלת אותי ממות רוחני. מה הייתי אומרת בבית דין של מעלה, שיש לי ילדים רחוקים?! איזה צדיקה יכלתי להיות?! יכלתי להגיד שהציונים אשמים - אבל בטח היו צוחקים עלי, כי משה רבינו גדל בין גוים ואפילו ולמרות זאת הכיר את בוראו.

ש: יש לך עצה לעם ישראל?

ת: כן, תפילה ביחוד!!

*** פגישתנו ***

השם רואה משמים את כל פעולתנו

ש: מה שלומך?

ת: "חוקם אֶלָּה" (עונה האם בדיבור)

ש: מה המשמעות של המילים?

ת: כן, זה אומר שהשם הולך למעלה ומביט עלינו, והוא רואה את הטפשות שלנו, והוא רואה אותי, אדם שעם-כל-הלב אוהב אותנו, ותמיד אהבתי אותנו, והוא מסתכל ורואה שנכשלתי, ... עבדתי ונכשלתי!!! אתם, מצילים אותי. הוא גם רואה למעלה על ההר, שאנחנו ילדיו רצים הלוך וחזור ומתעסקים בטיפשות. אני לא מבינה עד היום - מה מקבלים "מהעולם הזה" לא יודעת מה?! רק - תפילה! ... תהילים! ... וחסד! ... אבל "מהעולם הזה" לא מצאתי טעם.

אתם ילדים שלי, אגיד לכם סוד. "שהעולם" במצב קשה - והשם מסתכל מלמעלה ובוכה. והשם נותן לדמעות שלו ליפול על העולם שהוא יצר, ובכל מקום שיש דמעה כזו, יש כפרה. כן, כן כפרה... גם אני כפרה, כן גם אני כפרה. אבל ריבונו של עולם, מספיק כבר! אני לא יכולה כבר, אני לא יכולה כבר, אפילו שזה כפרה.

ש: אמא מה עוד לעשות שתרגישי יותר טוב?

ת: בתי את עושה מספיק.

ש: מה בקשר לקרובי משפחה הרחוקים מדרך השם?

ת: אוי נכשלתי, נכשלתי!!! כן אני מאוד רוצה להגיד מה שאני יודעת, שכדי להציל את כולם, צריך "אחדות".
וצריכים ביחד לבקש רחמים, כי אם לא, אוי, לכולם ביחד!
צריכים - גם אשכנזים!... גם ספרדים!... גם תימנים!... גם עדנים!... גם פרסים!... גם כורדים!... כולם... כל היהודים ביחד. לבכות... ולבקש רחמים.

ש: ומה אני צריכה לעשות להתחזק?

ת: בתי, את לא מבינה, אמרתי הכל! צאי ותצעקי "אחדות" מתחת דגל השם!

ש: מה יש לך להגיד על קרובי משפחה המתחזקים בעבודת השם?

ת: כן, כולם במשפחה חזרו כדי להעלות אותנו שוב שנוכל לקבל פניו של משיח בלי בושה.

סגולה אמיתית

(בספר כוונות הארז"ל): קודם כל תפילה יקבל עליו מצות עשה של "ואהבת לרעך כמוך", ויבין לאהוב כל אחד מישראל כנפשו. ואם יש איזה צרה ח"ו או חולי בביתו או בבניו ישתתף בצערן ויתפלל עליו וזוהי סגולה אמיתית שתקובל תפילתו בתוך תפילת כל ישראל, על כן יאמר בפה מלא: "הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעך כמוך".

✽ ✽ ✽ פגישתה ג' - סופות השנ"ה ✽ ✽ ✽

קבלת פני משיח בבגדי שבת ובלי פחד

ש: את אוהבת לכתוב אתי? (שאלת המתקשרת)

ת: כן, אני מאד אוהבת לכתוב, כי כולם שומעים אותי, סוף סוף, ובתי אני אגיד לך שאני מאוד דואגת לכם! כי הזמן מאד קצר ואנחנו לא במצב לקבל את פניו, מה לעשות?!

מה יהיה?! למה לא בא בזמן של סבא שלי? הוא ואחרים שמה היו כאלה צדיקים, יכלו פשוט להתלבש בבגדי שבת ולקבל את פניו בלי-פחד! אבל מי יכול לעשות את זה היום?! ...

בתי אני רוצה בטובתכם, אני רוצה שהבת הטובה שלי, תקח את המקום בשורה הראשונה לקבל את פניו, בטח יהיה כסא כבוד איפה ששם הסבא נמצא!

די אני צריכה לחזור לגויה שלי, (באותו הזמן היתה במצב סיעודי עם מטפלת צמודה) מעניין היא כמו עכבר מסתובבת בשקט עושה את עבודתה. ככה יהיה בזמנים הטובים שהגויים ישרתו את היהודים.

ש: הנכדה שאלה (על זיווג שעומד על הפרק) מה דעתך על הזיווג סבתא?

ת: מה אני יכולה להגיד לכם, אני לא בן אדם שיכול להביע, ולהגיד, אני מדברת עם ידע פנימי, בלי יכולת לשנות את המציאות בעולם הזה. זה המצב ... אדם בריא יכול להגיד דעה, אבל השכל שלי לא עובד, מה אתם רוצים ממני?

ש: אמא מה את מציעה, לשאול רב?

ת: בטח - תשאלו רב, ככה חייבים! לא שואלים אשה מסכנה עם "חצי שכל" אין לי מה להגיד, אסור לי! את צריכה לבקש ממישהו ששייך לתורה, סבא היה יכול להגיד, אבל אני, אפילו לפני שהטמטמתי לא יכולתי להגיד.

ש: אמא יש משהו שהיית רוצה שנעשה?

ת: כן, להציל את המשפחה!... כי אני כל-כך מפחדת עליכם, ... כי כולם בסכנה!... כולם, ... כל העם. כדאי, לצאת לרחוב, ולצעוק.. ולהגיד!! ולהתחנן לכולם, לזרוק את "העולם הזה". ולעשות תשובה עם לב שבור.

התפילה מועילה ומתקבלת

אומר החפץ חיים על הפסוק "וישמע ה' את קולנו" ולא אמר הכתוב וישמע ה' את תפילתינו, ללמדנו שצרכים לזעוק בקול בעת צרה, וע"י זה עונה ה' תיבה ואף כי לפעמים עונה ה' במשך איזה ימים ואפילו לכמה שנים אבל צעקה "בקול" מועלת, והעיקר לבקש על הכלל כולו ולהתפלל אחרי קיום המצוה כמו שאנו אומרים תפילות "הרחמן" לאחר שקיימנו מצות ברכת המזון. עוד אמרו חז"ל כשמתפללים על החולה צריך לכללו בתוך שאר חולי ישראל ואז התפילה מתקבלת יותר. (הח"ח על התורה פר' תבוא)

✻ ✻ ✻ פגיושה ד' - ז' טבת תשנ"ט ✻ ✻ ✻

יסורים של אהבה

אמא אומרת: אני רוצה להיות יותר נחמדה, אבל בתי, כל-כך קשה... כפרה!
כפרה!, ברוך השם! אחרי זה יתנו לי להיות-אולי עם סבתא צדיקה שלי,
אחרי כל-כך הרבה סבל, אולי!...

אני אומרת, צריך להמשיך בתהילים! וכי מה עוד אפשר לעשות, יש כל-כך הרבה
"בלגן"...מה לעשות? במדינה הטריפה הזאת יש "בלגן"...בלב שלנו גם "יש
בלגן"...ובראש שלנו יש "בלגן"...מה לעשות?...רק להתפלל ולהגיד תהילים. מה
עוד אפשר? בתי תשתמשי בדמעות, בשביל עם ישראל - שנה קשה מאוד לכולם.

מסר מאמא: בתי, לא השארתי לך כלום בירושה, לא כסף לא כלום, אז אני רוצה
להשאיר לך משהו לשמוע. בתי היקרה, לא יודעת מתי אוכל לדבר איתך שוב, הן
זמנים קשים מאוד יבואו, בבקשה תמיד לחשוב על מה שאגיד עכשיו!

בתי, בת מלכים שלי, לא לאבד את האמונה וגם לא את הביטחון, אפילו ש"הבלגן"
כל-כך גדול, שרב אחד יגיד כך ורב אחד יגיד אחרת, לא לאבד את אהבת ה' ואת
הביטחון בו, ואם תהיה סכנה - לא לפחד! "תהילים" רק תהילים.
זו הירושה...שאני משאירה לך.

האשר שבתפלה

(כתב החפץ חיים בספרו שם עולם) שיתבונן כל איש ישראל כמה הוא מאושר כבח התפילה
שניתן לנו עם סגולה. שהנה ידוע שהמלאכים מתכים בתור להלל ולשבח
להקב"ה... ואילו איש ישראל ניתן לו רשות ככל זמן שירצה לתת שבח להקב"ה,
ע"י שמקדים שתי תיבות בלבד שאומר "ברוך אתה" ולאחר תיבות אלו ניתן
ליהודי רשות להלל ולהזכיר את שמו הגדול... והמלאכים מקנאים בנו שניתן לנו
רשות להלל ולשבח בכל עת וככל שעה וכאשר יתבונן האדם בזה, בוראי יברך
להשם בכונה הראויה.

ש: יש לך עצה איך לא לאבד את האמונה?

ת: כן "תהילים", תסתכלי עלי, ותזכרי את המילים שלי, כמו כן צריכים לנסות להחזיר בתשובה, תגידי לבעלך. הוא חייב לעבוד יותר, להחזיר בתשובה. אנחנו כל-כך בסכנה.

ש: מה אנחנו יכולים לעשות יותר לגבי החזרה בתשובה?

ת: אתם לא מבינים שאנחנו בשדה-הקרב נופלים מכל הצדדים, איך אפשר ללכת לישון בשקט בלילה באמצע המלחמה?

ש: אבל קשה לצאת מחוץ לבית?

ת: כן נכון, אבל אפשר להזמין הביתה.

ש: מה בקשר לקרובים אחרים, להביא אותם לתקשור?

ת: תקשור לא יעזור, רק תהילים שלכם עוזר. בבקשה, לא לדאוג להם עכשיו. את והחברה יכולות טוב לארגן תהילים בגדול, בכל מקום, לפחות פעם בשבוע, כולם ביחד, זה ישפיע גם על הגברים.

ש: האם אני יכולה לעזור בפרנסה יותר?

ת: בעלך ואת צריכים להחזיר בתשובה, ותהילים בכל הארץ. אבל, תלכו לכמה רבנים גדולים לקבל הסכמה. ללכת לקרב נגד הסיטרא אחרא. אבל תדעו שהוא ינסה לעצור אתכם, אבל לא לפחד, זה רק יכול להביא טוב לעולם. לא לפחד מכלום, זה יציל אתכם ואת כל העולם.

ש: אמא, תברכי אותנו?

ת: ברכה מאשה פשוטה - מה זה שוה? אך אני מברכת כל אחת מכאן בחדר הזה, שתהינה עם לב מקבל אמת, וראש יודע אמת, וגוף שלא יורד מהדרך לא-משנה-מה.

ש: אמא, אני יכולה לפרסם מה שכתבת לזיכוי הרבים?

ת: כן. את יכולה, אבל מצחיק, למי משנה מה שאני אומרת?!

ש: אמא, את רוצה שנבוא עוד פעם?

ת: למה לא, בטח לבוא!

אני עייפה מספיק.

חיזוק מאמא: לא לפחד מבני אדם! לא לשבת בשקט! לקום - ללחום על כל נשמה, לחטוף את הנשמות מהידים של הסטרא אחרא.

ש: איך אנחנו יכולים לעשות זאת?

ת: לא יכולים, צריכים! "ללכת בגדול" לקרוא תהילים, לשמוע מה כתוב באחרית הימים, מה כתוב שיהיה לפני משיח.

פגישה ה' ❀ ❀ ❀

הזכות של ההורים שיש להם ילדים צדיקים

אמא: אני רוצה להגיד לכם, כן, שאני מאוד מודאגת ממצבם הרוחני של ילדי, כי הרחוקים כל כך רחוקים...מה לעשות? השם יודע מה טוב...מה יש לי לדאוג...הכל מסודר...יש אבא, למה לי לדאוג. בתי, גם את, לא לדאוג. הילדים יהיו בסדר, יהיה לך נחת, השם מגדל אותם. בתי אני מרגישה סכנה גדולה, אני לא יודעת הרבה, אני אשה פשוטה, אבל אני עכשיו מרגישה דברים שקודם לא הרגשתי, ואני מרגישה סכנה גדולה, צריכים לבקש ביחד! אבא שלי היה אומר: "אין יותר כח מאשר עשרה יהודים הלומדים ומתפללים ביחד". צריכים עכשיו "10 X 10", כפול...כפול...כפול....

תפילה בציבור כיצר

עיקר "תפילת הצבור" הוא תפילת י"ח, דהיינו שיתפללו עשרה אנשים שהם גדולים ביחד, ולא כמו שחושבים ההמון שהעיקר להתפלל בעשרה הוא רק לשמוע קדיש וקרושה וברכו, ולכן אין מקפידין רק שיהיו עשרה בבית הכנסת וזהו טעות. ולכן חוב על האדם למהר לבא לבית הכנסת כדי שיגיע להתפלל תפילת שמונה עשרה בצבור. וצריך שכל העשרה יתחילו ביחד תפילת י"ח שאם לא כן לא מיקרי (נקרא) תפילה בצבור. וגם כשיש בבית הכנסת עשרה שהתחילו יחד, צריך כל אחד להתחיל תפילת י"ח בשוה עם הצבור. (שר"ע סי' ס"ז ס"ק ל"ה)

ש: מה את רוצה אמא?

ת: אני רוצה ילדים צדיקים, זה הכל. בזמן האחרון אני מרבה לחשוב על העבר, למה הילדים יצאו כמו שהם, רחוקים מדרך השם! אבל אני ואבא אשמים, מה לעשות בתי את חייבת לסלוח לנו למחול לי, תגידי עכשיו!...

הבת אומרת: אני מוחלת ואני סולחת לך אמא.

אמא: ברוך השם עכשיו אני סבתא מתוקה.

ש: וממני בתך מה את רוצה?

ת: הילדים שלך שמקבלים חינוך תורני יצילו אותי ואת אבא (ז"ל).

ש: איך נוכל לעזור לראובן קרוב המשפחה?

ת: הוא מאוד מבולבל, הוא מרגיש חוסר כיון, מחפש דרך, הוא מרגיש בודד, זה הזמן לתת לו כיון, לא קל, כי יש לו הרבה אלילים, וזו בעיה גדולה, כי תמיד הוא שולף אליל מתאים לרצונות שלו, או לצרכים שלו. אפילו שלא נראה שעוזר לנסות עוד.

ש: איך אפשר לעזור לשמעון קרוב המשפחה?

ת: הוא אינו מוצא את עצמו בשום מקום, והסיבה לזה שהוא צדיק שירד מן הדרך וחזר לתקן, והוא חייב לחזור, חייב! כי אין זמן לעוד גלגול הנשמה שלו סובלת. תגידי לו מה שאמרתי, הוא בסכנה גדולה אם הוא לא חוזר, כי אין זמן לעוד גלגול לתקן.

באותה פגישה הוזמנו משפחה לתקשור, ומשום מה הם התעכבו

ש: למה הם אינם מגיעים?

ת: הם מפחדים, כולם. מצחיק שמפחדים ממני, מי אי פעם פחד ממני!?

סוף סוף המשפחה מגיעה

אמא: אני רוצה להגיד לכם. המשפחה שלי ישבנו אלפי שנים בתימן, אלפי שנה, וכל הזמן הזה היינו צדיקים, ורק כאשר הגענו לארץ ישראל, ארץ הקודש, נפלנו!

ואם חושבים, שעכשיו אתם חכמים יותר מכל הזמן שהיינו בתימן, אני אומרת שלא! סכנה רודפת מי שחושב ככה, ואני אדגיש שוב פעם - הסכנה גדולה! כי לא רוצים "אמת"! תיפול עלינו אמת מה יהיה? שום "ישראלרט" לא יעזור, מה יהיה? כל הצדיקים שלנו ידעו את האמת, בתימן, ... היו חיים יהודים, בלי ציונים, והיינו נקיים וקדושים, ועתה השם מנסה להציל אותנו, אבל אנחנו "לא מבינים", רוצים לבלות, ולהנות מחיי "עולם הזה", בקרוב הסוף!!!

עכשיו אני מאוד עיפה.

קרבן או תפילה

אמרו חז"ל על הפסוק "קחו עמכם דברים" שהקב"ה אומר- אין אני מבקש לא זבח ולא קורבנות אלא דברים, וכל הצרות הרבות הכאות עלינו שאיננו נצולים מהם, המה מפני שאין אנו צועקים ומרכים תפילה עליהם כלשון החפץ חיים.

השיחה היתה זמן קצר

לפני שעירק נכנעה בפעם השניה לארה"ב והיה פחד גדול.

מסר מאמא: אני יודעת שאתם רוצים לדעת אם תהיה מלחמה, כן. אבל המלחמה הגדולה עוד לא עדיין, בעתיד, אבל לא רחוק. אנחנו יכולים לבטל את זה.

אמא: (לנכד) אתה, חמוד שלי, לכן הלב כואב עליך, כי אתה רחוק מסבא, אתה נשמה חשובה, אתה חייב לחזור ואתה צריך לעשות לך רב, ללכת אחריו בכל דבר, סבא בא (בחלום) כדי להחזיר אותך להאמת, ואתה חייב! אתה סובל - כי הנשמה שלך חייבת תורה, ועד שאתה לא תקבל את זה, לא יהיה לך מנוחה, לחזור, ולא להיות קשה עורף!.

על נכד אחר אמרה: הוא סובל כי לא מתפללים עליו מספיק, לא יודעים באמת להתפלל, אני אתפלל עליו יותר, הוא גם צריך אמת.

לאחת מבנותיה אמרה: אוי אוי מה אגיד כל מה שאמרתי שייך גם לך, רק תדעי שבריאות וחסד לאחרים קשורים זה בזה. (לטענת הסובבים "אבל היא עושה הרבה חסד)

אמא: אבל לא תמיד לשם שמים, לא תמיד ה' שותף, יש לה לב-טוב טבעי, אבל לא חסד לשם שמים. לבעלה שלא שאל כלום אמרה: אתה מצחיק לא יודע מה לשאול, גם אני, לא יודעת מה להגיד לך, תמשיך כמו שאתה, כי אתה לא מבין מה שאני אומרת.

ימינו תחבקיני

(ואמרו חז"ל כמדד שיר השירים) "שמאלו תחת ראשי" זו קריאת שמע, "וימינו תחבקיני" זו תפילה. והדברים נפלאים למתבונן, שע"י תפילה כתיקונה מניע איש ישראל לדרגה גבוהה של "ימינו תחבקיני" שהוא דבוק בעבותות אהבה כביכול עם הקב"ה, והדברים נוראים.

פגישה ר' - שבט תשנ"ט

מהו הגוף שכלה והולך

בית חולים לאחר ניתוח כריתת רגל השנייה

מסר מאמא: טוב, אגיד לכם עכשיו, שלא לקנא בי. כן, למה אני צריכה לסבול כל-כך, אני לא כל-כך רעה, למה... למה... למה... אני חס-ושלום לא מתלוננת ויודעת שהשם יודע מה טוב. אבל זה כל-כך קשה, למה? .. תראו אותי, ותראו מה זה בן-אדם, כלום, חתיכת בשר, כלום...חותכים רגל ועוד רגל, מה זה הרגלים?! רק בשר, כלום, אבל עם הרגלים האלה - גדלתי אתכם, ורצתי להביא אתכם לבית הספר, ועמדתי ובשלתי עליהן וכל מה שעשיתי אני ואבא בשבילכם, עם הרגלים. לכן, בטח לא הייתי בסדר עם כל מה שעשיתי אתכם ורואים כמה מכם רחוקים, כנראה, לא עשיתי בסדר. אוי, הקדוש ברוך הוא! אם זה "כפרה" - אקבל בשמחה, אבל אני לא יודעת, כמה אפשר יותר לסבול, די, אני רוצה הביתה, זה מקום לא סמפטי, די, אני רוצה הביתה, די. אני מרגישה שהשבת כמעט נכנסת, וזה מפחיד אותי, אני לא יודעת למה.

כמה יש לדבר.

מספיק לדבר.

תצילי אותי, (פונה לקרובת משפחה שעובדת בבית החולים) לא לתת להם לגמור אותי, הם כמו גוים פה (בבית החולים) אני מפחדת מהמקום הזה, תצילי אותי! רק אלה ששומרים יכולים להציל אותי ואת אבא.

אמא מחזקת: כבר אמרתי לך "תהילים"! ואת לא עושה מספיק. לחברה אמרה עזרי לבתי. אין זמן! הזמן קצר מאוד!

ברכה מאמא: אני מברכת את כל הנוכחים "בתורה ומצוות ומעשים טובים" וזה יציל אתכם ואותי ואת אבא.

"לא לפחד לעולם", רק מהשם!

תורה וגמילות חסדים

רבינו החפץ חיים היה רגיל לומר, שאם היו באים כל התנאים והאמוראים למצוא פתרונות לכל הצרות, לא היו מוצאים שום פתרון רק פתרון אחד בלבד-לעסוק בתורה ובגמילות חסדים.

פגניטשה ז' - שבוע אחר פסח תשנ"ט

חסד בארגון "קביעות תהילים" ישמור עליך

חיזוק מאמא: אני יודעת שאת רוצה שאחזק אותך, כן אותך בתי הקטנה, אבל את לא צריכה אותי כבר לזה את מצליחה, תצליחי, כי סוף סוף "קמת מהכסא" את עושה ברוך השם. לא לפחד, אפילו כשהיו זמנים קשים מאד, החסד הזה ישמור עליך ועל המשפחה שלך. לכן לא לעצור לרגע, גם אתה חמוד שלי גם אתה, וזה הסיבה שאתם ביחד (התהילים), וזה הכל. הזמן הולך ונגמר, בקרוב הסוף, לא לפחד חמודים שלי, לא לפחד, ולא להפסיק לרגע לנסות להחזיר בתשובה. עם-ישראל לא יסבול כל-כך בזכות התהילים.

אחת מבנותיה רבקה המנהלת אורח חיים מסורתי ומטפלת במסירות באם. בכניסתה הוסבר לה במילים ספורות על התקשור עם אמא, כתגובה אמרה מספר פעמים את המלה "מענין".

אמא: מענין...מענין... מענין מה זה? מה זאת המילה הזאת "מענין"? כאשר אדם איננו יודע מה להגיד, אומר "מענין".

ש: (רבקה): למה לאחרונה קראת לי בשם אמך מספר פעמים?

ת: רבקה התבלבלתי, כי בזמן האחרון אני כל כך מתגעגעת אליה, - רבקה האהובה תסתכלי על אחותך "מענין"! נכון?

המטפלת הגויה של אמא אומרת לרבקה היא מתכוונת שמה שמענין אצל האחיות זה הלבוש וכיסוי הראש.

אמא אומרת: היא מבינה!... אפילו הנוכרית מבינה. אוי, נכשלתי בחינוך הילדים, נכשלתי. אבל-אולי ישתנה... אולי לפני "הסוף"...אולי מפחד...

ש: (רבקה שואלת) סוף של מה?

ת: של העולם!...אני מאד רוצה כבר לראות את אמא שלי, לנוח על הברכיים שלה, החיים האלה כל-כך לא נוחים, לא כמו הברכיים והזרועות של אמא.

ש: רבקה מספרת לנוכחים שאמא מרגישה כאבים ברגלים (למרות שכרותות הן), איך יתכן?

ת: "מענין" נכון? אני מרגישה כאבים ברגלים דמיוניות, ואתם, - מרגישים כסף והנאה בחיים דמיוניים.

ש: אמא, מה יש לך לומר על "כאבי-הראש" החזקים שלך?

ת: גם זה דמיוני והחיים שלך גם דמיוניים.

השתררה שתיקה.

ש: למה את אומרת שנכשלת בחינוך, תראי איך רבקה מטפלת בך יפה?

ת: כן, היא תקבל "שכר", אבל השכר הזה, רק בעולם הזה. ומה עם העולם הבא! מה יהיה?

אוי לי! כמה זמן זה נמשך?

רבקה מספרת: אמא מבקשת נפשה למות, ואני תמיד אומרת לה, הקדוש ברוך הוא הוא המחליט ולא היא.

אמא: כן ... הוא מחליט ... ואני חיה **להגיד לכם את "האמת"**.

אמא: אתם יודעים, שאתם באים ממשפחה חשובה מאד, צדיקים, ואם תגיעו לזה שתקבלו פניו של משיח, לא לשכוח, את היחוס שלכם, לא לשכוח!

ואת רבקה, תצטרכי "להתלבש כמו בן אדם" לפני משיח.

אין לי הרבה זמן. **מוחלת**, רוצה שגם אתם תמחלו זה הכל, אין יותר להגיד, רק ברכה שכל הילדים שלי והנכדים יגיעו לרמה של סבא שלי.

ש: האם כדאי לארגן "קבוצות תהילים" גם בחו"ל?

אמא: למה, את לא רוצה להציל יהודים בכל העולם? אמא מבקשת: לעשות את התהילים בכל מקום, בכל הארץ, בכל העולם. לבקשת ברכה, אמרה שתזכו לעבור את הקשיים הגדולים בקלות, ותשארו לקבל פניו של משיח צדקנו.

רבקה אומרת: כבר מחכים לו הרבה זמן והוא לא מגיע?!

ת: בשביל דבר כזה רבקה, אפילו אני יכולתי לתת לך סטירה.

אחד הנוכחים - זו חוצפה לדבר כך ליד אנשים דתיים.

אמא: לא ליד אנשים דתיים, **לפני השם!!**

רבקה: אמא אני מבקשת סליחה.

אמא: תהיי בריאה, אני כל-כך אוהבת אותך יש לך לב-של-זהב, כואב לי לראות את האהובה שלי ככה רחוקה.

רבקה: בוכה ואומרת גם לי כואב לראות אותך ככה!

אמא: די אני עייפה

ש: את יודעת אנגלית? (שואלת המתקשרת את אמא)
בואי נראה, אולי את רוצה להגיד משהו באנגלית למטפלת הגויה?

אמא- (כותבת באנגלית) כן, אני רוצה להגיד לך שאת נשלחת מהשם, ואת אחת מן הגוים הצדיקים שנשלחת לטפל בי, זה מגלגול קודם, וד' יברך אותך בשביל זה.

פגישה ה' - כ"ה סיון תשנ"ט

כשלוֹן ותקוֹן חינוך הילדים

שיחה בבית אבות

מסר מאמא: אני כל-כך רצייתי לראות אותך בתי, אני מאד מרוצה ממך כי את שומעת אותי ואת עושה מה שביקשתי ממך, לא להפסיק זה חשוב מאד, לא להפסיק!

זה יעזור גם לי, כי נכשלתי בחינוך הבנים וזה יתקן אותי. לא יודעת כמה זמן אהיה פה... אבל באמת, אין לי חשק לעבור את הזמן לפני הישועה, אין לי כוח, אוי, אני יודעת בתי, שמכולם את תצילי אותי, כי החסד שלך אמיתי - לא יודעת מה יהיה, אך אברך אותך בכל ואת בעלך גם בכל והילדים שיהיו בריאים בגוף ובנפש שיהיו יהודים עבדי השם הבנים והבנות.

ש: (אחת הנוכחות שואלת) למה אני מרגישה זרות בבית?

ת: מה שחסר לך "החוסר-הזה-בביתך", כי לך חסר בפנים, וצריכים על-אף הקשיים למלאות את הבית באהבה, ולא משנה אם הבעל לא בדיוק מבין אותך. אפשר לאהוב גם בלי זה, לאהוב את "הבית היהודי" בית-המקדש-מעט, אהבה, זה מה שבונה את זה, אהבה! אהבת השם, אהבה כלפי כל מצווה, כמו מצוה שלהיות אִם, המצוה של פרו ורבו ומצוה של אשת חייל, אהבה!

ש: אני עובדת על זה, ובכל זאת זה לא עוזר?

ת: כן, בפנים לא עבדת, עבדת רק בחוץ.

ש: איך עובדים מבפנים?

ת: להגיד אני אוהבת, כל היום להגיד "אני אוהבת, אני אוהבת"...
אהבה, פשוט לאהוב.
דבר כל-כך קל וכל-כך קשה...

ש: וזה מה שיעזור?...

ת: כן! ולנסות ולהרגיש...

*** פגישתה ט' ***

הבכי מגיע לכסא הכבוד

אמא: נכדי היקר אני מאד שמחה איתך, מאד, זה יציל את המשפחה ואת אמא ואת אבא שלך, ואני כל-כך שמחה, ממש נס, (הנכד בוכה)...

טוב שאתה בוכה זה חשוב, הבכי הגיע לכסא הכבוד. ולכן הגעת לזה כי בלי עזרת שמים אי אפשר להצליח, לא בגשמיות ולא ברוחניות. אבל עכשיו יש סכנה גדולה לכל העם וגם זה תפקיד שלך להציל את עם ישראל.

ש: (הנכד) מה לעשות?

ת: לקרב! את מי שאתה יכול, זה רק ההתחלה. להחזיר בתשובה את זה אתה יכול לעשות! אתה במיוחד. החיים-לא-נופש! אתה חשבת - שתשים כיפה-שחורה על הראש וספר לפניך ודי?! ... כל פעם שאתה מגיע למשהו, צריך לחפש-את-ההר-הבא... ולכבוש!

ש: אבל סבתא זה מפחיד?

ת: "לכבוש" זה לא מפחיד בכלל, מה שמפחיד זה מי שלא "רואה", ולא רוצה "לראות", זה באמת מפחיד!

מסר מאמא: את בתי צריכה לשמוע, כי אין הרבה זמן, צריכים הרבה יותר "קבוצות", ולא רק בארץ, בכל מקום. צריכים ליצור קשר הדוק עם קהילות בכל העולם, ואין זמן. כן בתי, בתי הקטנה, את, לא להאמין! אבל זה המצב, את, מענין נבחרת וחברתך שותפה שלך, וביחד חייבים, אחת יותר בשקט, ואת יותר קדימה, אבל אין-זמן, ואל תשאלו אותי מאיפה יגיע הכסף, כי השם ישלם, איך? אני לא יודעת, אבל הוא ישלח, להגיד לנכד להתחיל "קבוצות של תהלים" לגברים כמה שזה לא מדבר אל רוב הגברים. באמת, בעתיד הקרוב, אני מרגישה, שיהיה סכנה גדולה, איפה? אני לא יודעת, אבל מפחיד, וזה יזיז כמה יהודים.

ש: כל הזמן את מדברת על התפילה יש לך עצה איך להתפלל?

ת: כן, זה לא יותר תפילה... אלא תפילה עמוקה יותר... לעבוד שירדו לכם דמעות לסגור את עצמכם בחדר ולדבר ישיר להשם עד שבוכים כמו ילד קטן.

מסר מאמא: (אחרי כנס בירושלים של קבוצות תהילים תחילת שנת אלפיים). אני מאד התרגשתי עם הכנס הזה, כן מאד התרגשתי. צריכים לעבוד, חייבים! הזמן קצר ביותר.

אם ביחד יבואו להשם, ויבקשו ממנו ישועה ויבכו וישימו אפר על הראש וכו' הישועה תגיע, אבל אם לא... אז יהיה קשה מאד.

פגגישה י"ז ❧ ❧ ❧

גשם איך כי איך לנו בכי אמיתי

ש: איך את מרגישה ?

ת: אני מרגישה לא טוב. את (בתי) חושבת שאני במצב רוח יותר טוב היום, אולי קצת, אבל לא הרבה. אני רק יכולה להגיד, שיהיה קשה מאד מאד, וגשם אין, כי אין לנו שום בכי אמיתי, רק כאילו, רק כאילו... והשם גם כאילו עונה לנו. אוי בתי...אוי...

ש: מה בקשר לבן מנשה שהוזמן לפגישה. האם יבוא?

ת: לא מאמינה שיבוא, כי הוא מפחד מאד, מפחד... הלואי שיתגבר על עצמו ויגיע!

לפתע וכנס מנשה לבית האבות.

אמא: סליחה מנשה, בדיוק אמרתי שאתה מפחד לבוא, ברוך השם שבאת, תדע לך מנשה שאני בוכה עליך כל היום, היית ילד כל-כך חמוד, כל-כך נחמד... אבא רצה שתהיה גדול...אבל מה קרה בני?...הכל ירד, אבל כמו האדם הראשון הכל תלוי באשה, חבל חבל מאד. אני בכיתי הרבה מאד עליך, ידעתי כמה שאתה סובל, וכמה שאתה נשמה טובה, והלואי-שכל הדמעות האלה, יעלו לשמים...וירדו עלינו כגשמים, כל-כך הרבה בכיתי...בני יקירי, אני מאוד אוהבת אותך, ומבקשת מחילה אם פעם פגעתי בך, לא התכוונתי... אף פעם, ואני רק...רציתי תמיד לטובתך.

מנשה תביט עלי, תסתכל עלי, זה "כל-האדם"...כן, סוף "כל-האדם"... ואין לך, ואין לי, ואין לאף אחד אפשרות לברוח מזה, וזה הגוף הבלה ומרקב... אבל מה עם הנשמה?... שגם זה ימות? [חס ושלום!] מה עם הנשמה, תציל אותה! כל העולם בסכנה גדולה. זה לא גשם מה שאתם רואים, זה באמת כאילו... וכאשר ירד-גשם, יהיה מבול ולא לברכה, וזה מפני שאנחנו כאלו לא אמיתיים... רוצים להחזיק "בעגל-הזהב" ביד אחת, ותורה ביד השניה, וזה לא ילך... לא ילך!!!

אמא מחזקת: להמשיך קבוצות של תהילים תכיני אותם, אין זמן. נכון את עושה, רק אני אומרת לך, אולי התהילים יעצור את הדברים הקשים. הקבוצות של התהילים יכולות להציל את הכל ברגע של מצב קשה, הן הקבוצות תהינה מוכנות, וזה נקרא שהעורך מוכן.

אמא זועקת: צריך רק משיח, אין לי כוח, אין לי כוח, הלואי שיגיע כבר, אין לי כוח.

ש: (קרובת משפחה שואלת) למה הבעל רחוק מהמצוות?

ת: הוא מפחד מהדת, כי הוא יצטרך לחזור... ואם יחזור, לעזוב את הצעצועים שלו.

ש: מה לעשות?

ת: להראות לו שהצעצועים נשברים ונעלמים וגם הגוף נשבר ונעלם... ומה עם הנשמה!?

ש: למה הוא מפחד להיות דתי?

ת: הוא רוצה את "העולם הזה", מפחד, כי יודע שהוא חי "חיים של שקר", אבל אוהב את השקר.

אמא: (פונה לנכד) חמוד שלי, תמשיך בדרך, אתה מציל אותי, אתה... רק אתה... מציל אותי.

ש: למה רק הוא?

ת: הוא מאוד קשור אלי, ולכן אני מאד מושפעת מהתשובה שלו, וגם מנשה, אתה קשור אלי במיוחד, ולכן אני מושפעת מהמצב שלך, שאינו כל-כך טוב מבחינה רוחנית...

אמא אומרת: אתם רואים את המטפלת בבית האבות? היא באה ממשפחה כל-כך חשובה, והיא לא מרוצה מהחיים שלה, ולא מבינה בדיוק למה ... יש לה זכות אבות שמושך אותה, והיא מבינה ולא מבינה, אני כל-כך מרחמת עליה. הזכות שלה בא מצד אמא שלה.

אמא (לקרובת המשפחה): את, צריכה להתעסק עם חסד, ולהמשיך בדרך האמת, ולא לעצור בגלל פחד מאחרים, השם ישמור עליך. את צריכה לשמור שבת, את צריכה לשמור במדויק טהרת המשפחה, ואת צריכה לשמור את מה שאשה צריכה לשמור, ולכסות את הראש.

ש: האם נכון לחשוב על פרידה מבן הזוג?

אמא: זה שאלת רב! אבל אסור לך לעשות, מה שאסור לך מבחינת ההלכה, ועל זה אין להתווכח!!!

שואלת קרובת המשפחה: למה אין לנו ילדים?

ת: זו הסיבה. בעזרת השם יהיו, זה מאד תלוי בך, לא לפחד... לא לפחד... ולזכור שהשם שומר עליך.

ש: (מנשה שואל בעקבות השיחה) למה אין לי בן?

ת: מנשה, אם יהיה לך בן איזה חינוך יקבל... בשביל מה אתה צריך בן?! בן ממשיך את האבא, מה יש לו להמשיך...מה? לנהוג באוטו!... לדבר בפלפון! מה יש לו להמשיך?

לנכד אמא אומרת שאשה טובה זו הברכה הגדולה ביותר לגבר.

אמא פונה למנשה: אני יודעת צריך להיות לך בן צדיק, אבל זה לא אומר שבסוף תקבל, כי בשביל לקבל צדיק, צריכים גם להתפלל באמת...אולי משהו יחטוף לך את הזכות...

ש: אבל אני מתפלל באמת, ובכל זאת אין לי בן?

ת: אבל אתה לא מוכן לתת להשם הבטחה כי אם רוצים משהו צריכים לתת משהו.

ש: איזה הבטחה?

ת: הבטחה, שיהיה צדיק. ותשתדל לחנך אותו בדרך הנכונה.

מנשה: אני מבטיח!

אימא: זה בינך ובין הקב"ה, ושיהיה לאשתך ברור, שהבטחת להשם ואתה חייב לקיים את ההבטחה, אבל לא לשכוח שחינוך הבנים מתחיל בבית. יש כל מיני אנשים פשוטים שיש להם בנים, תשאל למה לי אין ולמה להם יש! והם לא צריכים להבטיח כלום! אבל תדע שאתה בא ממשפחה של צדיקים וזה מחייב! ואנשים פשוטים שיש להם בנים בלי הבטחות ובלי בעיות, זה חשבון אחר, אבל אתה בא מנסיכים... מצדיקים... מידידי השם...

אחד מהנוכחים שואל: אפשר לקבל ברכה?

אמא: מברכת אתכם כולכם כולכם. בעיניים שרואות אמת, בלב שמקבל אמת, ובשכל שמעבד את הכל.

אמא (פונה אל אחד הנוכחים) ואתה יקירי אני מחכה להיות בחתונה שלך.

אחת הנוכחות מציעה לשידוך תימניה כשרה שלמדה בבית-ספר בית-יעקב, אך הוא דוחה את ההצעה בכל תוקף, מדוע שואלים הסובבים?

ת: אתה לא רוצה כי אתה מרגיש שזה לרדת, אבל זה לא נכון כי בדם של התימנים גדלות, נסיכים... אשכנזיה, רק תקלקל אותך. יש לנו מסורת גדולה יותר, נשארנו תמיד תמימים ידידי השם, היינו קרובים להשם עד שהציונים קלקלו אותנו.

ש: (מנשה) כיצד לקרב את אשתי?

ת: היא, אשתך, צריכה גבר שיכוין אותה. גבר שבשקט אבל בהחלטה יכוין את העיניים. לא יהיה קל, אבל בסוף יסתדר בעזרת השם. זה לא קל בהתחלה... אבל יותר קל ככה, מאשר להסביר בשמים, שהאשה לא רצתה. יגידו לך מה עשית? תגיד כלום... גם אנחנו... "כלום נעשה".

בני, תסתכל במראה, תסתכל על הפנים שלך, תשווה לפנים של הנכד (שחזר בתשובה) ולפנים של אבא. קבלת את "החספוס" של העולם הזה, אבל הנשמה לא ככה, הנשמה עדינה כמו הפנים של הנכד, כמו הפנים של אבא. למשה רבינו היו פנים של רוצח, אבל עבד על עצמו ונעלם המבט הזה.

ש: (המתקשרת פונה לשכנה-לחדר בבית האבות שגם היא מתימן באה): יש לך משהו להגיד לנו בתיקשור?

ת: בעזרת-השם יש לי כל-כך הרבה להגיד לכם, כי אמא שלכם צדיקה, באמת צדיקה, לא סתם, מתוקה וצדיקה, ברוך השם יש עוד אחת "גיזעית" פה (בבית אבות), ברוך השם!

ת: כן בזמן האחרון אני מאד שמחה - כי אין גשם, ויש רעידות אדמה, וכל-כך הרבה צרות, וזה סימנים שמשיח בקרוב מגיע וזה משמח אותי. רק לעבור מצב קשה - ואז הוא מגיע ברוך השם. שמחה זה סוד, שמחה זה המפתח לנצח, שמחה זה אמונה וביטחון בהשם, ואני שמחתי כל החיים שלי, ברוך ה', ואף-לא-פעם אחת הפסקתי לשמוח, אפילו כאשר בכיתי - גם שמחתי, כי אלוקים גדול ואוהב אותנו. ולא היה לי קל בחיים, אבל תמיד שמחתי..תמיד שמחתי...והדור הזה?!...דור עם "פרצוף של כועס" כל הזמן כועס למה אין זה? למה אין זה? ובסוף... באמת, לא ישאר כלום.

ש: מה דעתך על "קבוצות התהלים"?

ת: ברוך השם, ברוך השם, באמת תהלים, זו-הדרך, אני לא יודעת לקרוא, כן ידעתי להגיד בעל-פה. זו-הדרך - משום שהדור כל-כך רחוק, רק "שירי אהבה" להשם.

שמחה

"תחת אשר לא עבדת את ה' אלוֹקֶיךָ בַּשִּׂמְחָה וּבְטוֹב לֵב מְרַב כָּל וְגו', ופִּירְשׁוּ שְׂרָאוּי לוֹ לְאָדָם לְהִיּוֹת שִׂמְחָה וּטוֹב לֵב מֵעֲבֹדָת ה' יוֹתֵר מְרֻב כָּל הַתְּעוֹנִים שִׁישׁ בְּמִצִּיאוֹת.
אֲמַר הָאֵר"י ז"ל שׁוֹכֵה לְרוּחַ הַקּוֹדֵשׁ עַל שֶׁהִיא שִׂמְחָה בְּשִׂמְחַת הַמִּצְוָה יוֹתֵר מִשִּׂמְחַת גֵּן עֵדֶן.

ש: נראה שהיית אישה יפה בצעירותך, מה יש לך להגיד על כך?

ת: רק שיהיה ברור שיופי זה כלום, זה נעלם. אתם רואים כל אלה פה, פעם היו יפים, צעירים, נחמדים ועכשיו...כלום, וגם לא שמחה. רק אמא שלכם, רק היא עם שמחה, כי היא חמודה וצדיקה, לכן תמיד אומרת ברוך השם וכו', ולא מתלוננת על כלום.

ש: איפה יותר טוב, בארץ או בתימן?

ת: **בתימן!** היינו צריכים לחכות לישועה שם, היינו נשאים נקיים, טהורים, אבל באנו למדינה של "אשכנזים ציונים" וקלקלו אותנו, ויש עכשיו טומאה בינינו, וחבל מאוד, ועצוב ועצוב מאוד, ואם היינו מחכים בתימן בשקט, אפילו היו הורגים אותנו... לא היינו מתקלקלים!

פנימיה ייני - אדר צ' תשס"ט

אין זמן צריך לזוז

חיזוק מאמא: אני רציתי להגיד לך, שאני יודעת, שבזמן האחרון את לא מתפקדת כמו שצריך במצב הזה...מה את רוצה שאגיד לך כדי להזיז אותך, לא כל יום יש כנס ... צריך לזוז גם בלי כנס, פשוט אין-זמן! את לא מבינה, אין-זמן!

המצב כמו להיות חייל הנלחם בנשק חם יורה כדורים רבים, אבל נגמר לו הכדורים, אז לוקח את הנשק ביד, ופשוט מרביץ על-ימין ועל-שמאל את האויב, וגם זה קופץ-לו מן היד ונשאר רק עם הידיים שלו, ואז עם הידיים שלו נותן מכות, וברגלים בעיטות, ובשיניים שלו נושך, וזה המצב עכשיו.

תהילים!

תהילים!

תהילים!

יכולים להציל מקצה לקצה של הארץ ומעבר לה!

תהילים!

תהילים!

תהילים!

כי זה נותן זכויות לעם, ומציל חיי אדם, כן - זכויות בלי דם, זכויות בלי מות.

פּוּגְמֵי הַיָּדָיִם - כַּ"ג: נִסְחָן תַּשְׁמִי"ח ❀ ❀ ❀

לפרסם את המסר

מסר מאמא: טוב שבאת עכשיו בתי, לא הרגשתי טוב בחול המועד, מי יודע כמה זמן נשאר לי. רק רוצה להגיד לך, שאת צריכה לתת את מה שאמרתי לכולם לקרוא, וזה יחזק הרבה, זה יחזק הרבה. קודם תקראי את שוב את כל מה שכתבת, ולבקש ממרגלית לקחת אותך לקבר של שמואל הנביא להתפלל, וזה יעזור לך מאוד. שלא תצטרכי שוב חיזוקים ממני, אדם לא צריך חיזוק כל-הזמן, צריכים לדעת "אמת" ולהמשיך לא משנה מה הקשיים. הקשיים - זה רק "יצר הרע" המנסה לעצור אותך, ואת נותנת לו, לכן יש ירידה רוחנית. בתי, את התקוה שלי, ואם את יורדת רוחנית גם אני. גם האמהות הקדושות וגם אסתר המלכה, אף-לא-פעם-אחת ירדו מהשאיפה לעשות את רצון השם, ולהציל את העם מפילו שעברו כל מיני צרות, אסתר כל-כך מסכנה הייתה והכל היה מוסתר כל-כך, אבל לרגע לא נפלה באמונה ובבטחון וברצון לשרת, לעשות את רצון השם.

ש: אמא אני צריכה ממך חזוק.

ת: זה היה נכון עד עכשיו, עכשיו זה השתנה, כי מרגע שאת תוציאי את דברי לאור לא תצטרכי להיות אתי, את מסוגלת לפעול עצמאית בעזרת ה'.

ש: הבת אומרת שקשה לה להפרד.

ת: בתי אני זוכרת אותך כבת חכמה, אבל אני חוזרת וחוזרת ואת לא תופסת! לקרוא את כל מה שכתבתי, ואני מברכת אותך בשלום בית, בשמחה אמיתית, ונחת מהילדים. ותדעי בתי את אהובה שלי.

ש: הבת מבטה קושי על הפער בין איך שאמא ניראית למה שהיא כותבת.

ת: זה האדם, נשמה גדולה וגוף. שניהם כל-כך משונים ושונים זה מזה, הגוף נירקב-בקבר והנשמה ממשיכה-לחיות-לנצח. אז איך זה נראה ביחד?

פגישתה י"ד - ערב ראש השנה שנת תשס"ג ❀ ❀ ❀

לעשות דין וחשבון בעקבות אסון נורא

מסר מאמא: כן, אני אגיד לכם צריך לעשות דין וחשבון, חשבון נפש, כי כל-כך הרבה טרגדיות, תאונות, מחלות זה אומר משהו! צריכים לבדוק את הישיבות והכוללים, כי יש הרבה לימוד ומעט אהבת השם, צריכים לבדוק שנאת חנם כי יש הרבה! ... לבדוק אם יש מחלוקת, ויש בודאי! ומחלוקת הורג את כולם, צריכים לבדוק צניעות, חסר צניעות! וכל אחד בלב יודע את זה, צריכים לבדוק את החסד. ברוך השם יש גמחי"ם רבים ונראה הרבה חסד, אבל מה החסד שווה אם יש שנאת חנם ומחלוקת, וצריכים לבדוק בלב של כל תושב, אהבת השם ובטחון בשם, אבל אם נבדוק את כולם, נמצא לבבות ריקים מאהבת השם, ויש לבכות בכי גדול לשמים שהשם יסלח, יסלח לכל העברות שיקבלו על עצמם תשובה.

אבל רבים יגידו שמה שכתבתי שטויות, אני אומרת שתספרו את הגופות זה אומר מספיק, תעשו כנסי התעוררות שלא יצאו משם בלי תשובה!
שאלנו, יש מקרים כל-כך קשים, למרות "קבוצות התהילים".

ת: בודאי שזה עוזר! כל מקרי המות זה חסד שבא מהתהילים, זה חסד להראות ליהודים שצריכים תשובה.

ש: שאלנו את עצמינו איך זה חסד, שאנשים מתים !?

ת: זה חסד שזה מעורר את הלב, הלב שמכוסה בחושך כבד. וכל זה בא לעזור, לעורר, להילחם נגד "היצר", לא משנה מה, לא משנה אם זה מפריע למייסדים! לא משנה שזה מפריע לאברכים! לא משנה למי זה מפריע. חייבים!!

פגישתה י"ד - ערב ראש השנה שנת תשס"ג ❀ ❀ ❀

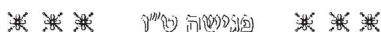
לעזוב את העולם הזה עם זכויות

מסר מאמא: אני רוצה להגיד לך בתי, שבאמת אני אוהבת אותך מאוד ואת כל הילדים שלי, החיים שלי לא היו קלים, אבל בכל זאת יש לי ילדים שעושים נחת,

אם לא הילדים אז הנכדים, אבל אעזוב את העולם עם כמה זכויות שיחזקו אותי בעולם הבא בע"ה.

להתכונן... כי הסוף מאד קרוב! ואני רוצה שכל האהובים שלי יעברו את זה בשלום, ולא להפסיק עם התהילים. וזה הדבר שיציל לפחות חלק, תהילים, תפילות יהודים ביחד, אגודה אחת ביחד, בלי מחלוקת בלי שנאת חנם, אחד עם הקב"ה, בקרוב זמנים קשים יהיו, יעלה וירד הקושי, אבל לאט-לאט כל הדברים שהיו בעיני יהודים עוורים "כקודש", כל השקר של העולם הזה לאט-לאט יתגלה כאחיזת עיניים, ובסוף נעמוד בלי שום דרך, רק דרך האמת, דרך השם.

מברכת את כולכם בשנה טובה, שנה של שמחה, שנה של ישועה, שנה של אמת.

איך מה לבכות על הגוף

מסר מאמא יומיים לפני שהלכה לעולמה

בתי למה את בוכה? אני לא סובלת, רק הגוף, אני רחוקה מלהרגיש, למה את בוכה? אין זמן לזה, אני דואגת לכם... אני מאד דואגת! כי זמנים הבאים יהיו מאד קשים, ויש ביניכם שלא מבינים... מה יהיה! מה יהיה איתם?...

אתן בנות מאד טובות ואתן שומרות עלי באמת, אתם והילדים שלכם "העתיד-שלי". החודש הבא יהיה מאד מפחיד, להתכונן בתפלה רבה ותהילים. כסלו יהיה חודש של מלחמה, סכנה וניסים גדולים, אבל תלוי בנו אם יהיה קשה או קל, תלוי בנו. להתכונן! ... שלא אדאג לכם, להתכונן.

ש: אמא כולם מתפללים עליך.

ת: תתפללי עלי (אמא נמצאת במצב קשה בבית החולים), קודם על הכלל, אני לא דואגת לעצמי כל-כך, כי אפילו שיש לי ילדים רחוקים, בכל-זאת אתם תצילו אותי, אבל אתם, אני דואגת לכם.

אהבת הבורא כיצד

רכינו יונה בתחילת ספר הידאה: בכל בוקר בהקיצו משנתו יודעוץ ויהיה נרתע ונחפר מאימת הבורא בזוכרו חסדו אשר עשה לו ואמונתו אשר שמר לו, כי החזיר לו נשמתו אשר הפקיד אצלו, ואז יברך בלבו את הבורא אשר הגדיל לעשות עמו. כי חידש והחליף כוחו, וכשמו הדברים האלה על לבו תבער אהבת הבורא בלבו, ואז אל ישכב במיטתו כדרך העצל, אך במהירות וזריזות יקום מיד.

ש: יש עוד משהו שאפשר לעשות?

ת: להתפלל ... להגיד תהילים ... חייבים! אין דבר אחר - אחדות, תפילה, מצוות וחסד.

ש: אמא, זה לא מספיק מה שאנחנו עושים?

ת: בתי מה זה מספיק! מלחמה ... אין יום ואין לילה

..... נלחמים!

.....נלחמים!.....

..... נלחמים!

מלחמת עולם - אמונה

החפץ חיים אמר, תהיה מלחמה שניה שכנגדה המלחמה הראשונה תראה כמשחק.

ותהיה מלחמה שלישית שכנגדה מלחמת העולם השניה תראה כמשחק. הח"ח התכוון בכך להזהיר שיהיה חושך באמונה שיגדל כל פעם בעוצמתו. כך פירש את דבריו המשניה ר' יחזקאל לוינשטיין זצ"ל. וזה עיקר המלחמה השלישית נגד החושך באמונה שילך ויגדל יותר ויותר.

יתגדל ויתקדש שמייה רבה בעלמא דיברא כרעותיה...

יתגדל ויתקדש שמי הגדול בעולם שברא כרצונו

שהכל יברכוהו ויודוהו ויאמרו שממנו כל הברכות והיינו שעל ידי שיכירו כל יושבי תבל שהכל מאתו יתברך, יפצחו-פיהם בהודיה וברכה לה'. לאמור שהוא מקור כל השפע והברכה (שו"ת הרשב"א תכ"ג).

תרגום הקריש

שתתפרסם גדלותו וקדושתו של השם הגדול בעולם אשר ברא כרצונו ותתגלה מלכותו בעוד אנו מתפללים וחיים וכן בזמן חייהם של כל עם-ישראל במהרה ובזמן קרוב ונאמר כולנו כן יהיה ויתקיים.

הכל מהחך
 והכל משבחחך
 והכל יאמרו
 איך קדוש כהשם

קובץ זה יוצא לאור

לע"נ

רבי **חיים בן חיים** ז"ל

נלב"ע כ"ג סבת תשמ"ה

ורעיתו

מרת **שרה זהרה** ע"ה

בת **יעקב דוד** ז"ל

נלב"ע י' חשוון תשס"א

ת. נ. צ. ב. ה.

מ ד ב ר י ה נ ב י א :
ואני אדרש לכם בית ישראל חי אני
נאם השם אלוקים אם אדרוש לכם
והעולה על רוחכם היה לא תהיה,
אשר אתם אומרים נהיה כגויים
כמשפחות הארצות לעשות עץ ואבן.
חי אני נאם השם אלוקים אם לא ביד
חזקה ובזרוע נטויה ובחימה שפוכה
אמלוך עליכם והוצאתי אתכם מן
העמים וקבעתי אתכם מן הארצות
אשר נפוצתם בם. ביד חזקה ובזרוע
נטויה ובחימה שפוכה והבאתי אתכם
אל מדבר העמים ונשפתי אתכם
שם פנים אל פנים" (יחזקאל כ')